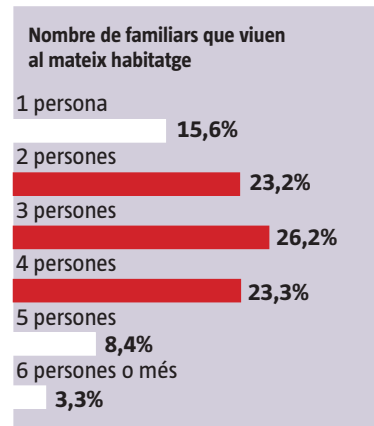
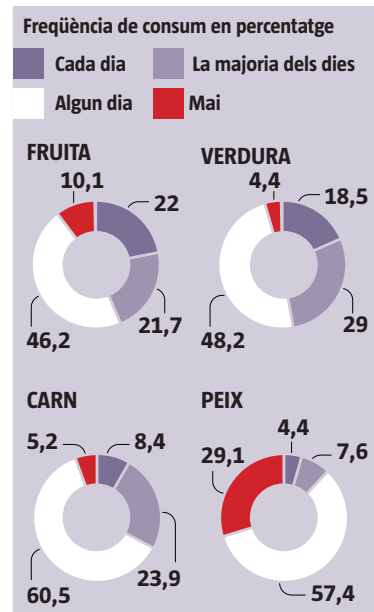

LES REPERCUSSIONS DE LA CRISI EN LA INFANTESA I LA SALUT

Els nuclis familiars de 2, 3 i 4 persones són els més habituals

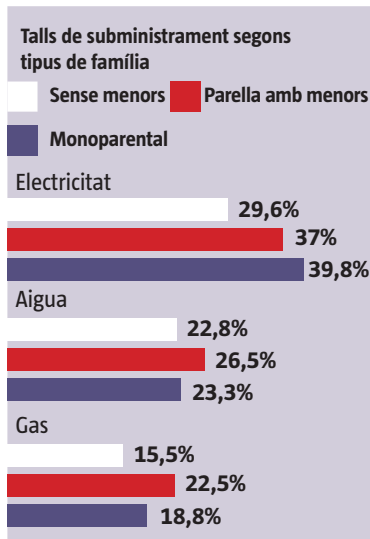

Un article de luxe anomenat peix

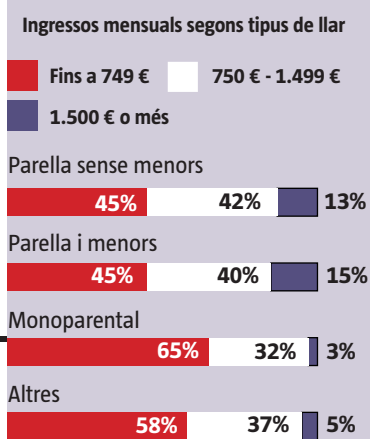

FONT: PAH y Observatori DESC

El 50% de les llars pateix pobresa energètica

La immensa majoria no arriben a cobrar 750 euros mensuals

LA VANGUARDIA

Un grup de voluntaris de la PAH es manifesten contra els 43 desnonaments diaris de Catalunya

VIDES HIPOTECADES. El perill dels informes sobre la pobresa, com saben la PAH o Càritas, que ahir també va denunciar a Barcelona l'augment del risc d'exclusió social, és que tot

quedi reduït a xifres. Per evitar-ho, *Emergència habitacional a Catalunya* posa rostre a la crisi, amb 905 entrevistes, entre el setembre del 2014 i el febrer d'aquest any, a persones que

han perdut o poden perdre casa seva. El 45% dels entrevistats tenen feina, però, com demostren els gràfics adjunts, això ja no és prou garantia per mirar d'eludir la precarietat.

“O mengem o paguem el rebut del lloguer”

» VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

consta a l'informe, que també ha rebut la col·laboració d'experts del Consell Superior d'Investigacions Científiques, com Aina Gallego.

La Generalitat va anunciar la setmana passada un acord amb 28 entitats municipalistes i socials per crear abans del 2016 un fons públic de 40.000 habitatges destinats a famílies vulnerables. Però per assolir nivells mitjans europeus, Catalunya necessitaria almenys 440.000 pisos socials, segons els activistes antidesallotjaments. I no cal construir-ne més. L'INE va detectar el 2011 gairebé 450.000 pisos buits a Catalunya. No es tracta de fer por als petits inversors immobiliaris o als propietaris de segones residències, sinó d'actuar sobre les grans bosses d'habitatges desocupats en mans d'entitats financeres o de fons voltors.

Tampoc no és necessari legislar, sinó complir les lleis que ja hi ha per garantir l'accés a l'habitat-

ge, d'àmbit autonòmic, estatal i internacional, i que s'han convertit en paper mullat, com denuncia Vanesa Valiño, directora de l'Observatori de Drets Econòmics, Socials i Culturals. Carles Macías, portaveu de la PAH, afegeix

que algunes iniciatives polítiques que es van presentar a so de bombo i platerets no han servit “per a res”. Si no fos un assumpte amb coses tan importants en joc, es podria ironitzar amb l'intent de contraprogramació que va fer

precisament ahir la Generalitat anunciant importants accions contra la pobresa (vegeu requadre). Voluntat política. Això és el primer que demanen les conclusions d'*Emergència habitacional a Catalunya*. Els autors recorden

que la Taula sobre Desnonaments, que va impulsar fa dos anys el Govern per arbitrar mesures urgents “només s'ha reunit dos cops i no ha fet res”.

Els ajuts de la Generalitat i del Govern central per al pagament de lloguers o mensualitats d'hipoteca i els incentius perquè els joves es puguin independitzar han estat “insuficients, discrecionals, de difícil accés i condicionats a la disponibilitat pressupostària”. Altres iniciatives molt ben intencionades, com el decret llei de Mesures Urgents en Matèria d'Habitatge aprovat a Catalunya al març, són tan recents que encara és massa aviat per analitzar-ne els resultats.

El document també recomana evitar els desallotjaments per motius econòmics, promoure el lloguer social i garantir els real·lotjaments, a més de reclamar ajuts per a les famílies amb menors i una llei “de segona oportunitat” perquè ningú no es quedi endeutat per tota la vida. L'origen del problema, es denuncia a l'informe, no està només en la punxada de la bombolla immobiliària, sinó que ve de lluny, de “la falta de polítiques orientades a facilitar l'accés a l'habitatge de les persones desfavorides” i de la falta de lloguers assequibles.

Organismes independents, com la Síndica de Greuges de Barcelona, Maria Assumpció Vilà, s'han pronunciat recentment en el mateix sentit. Una altra institució també poc sospitosa ha elaborat un informe molt crític

EL 20% DE LA POBLACIÓ CATALANA VIU EN SITUACIÓ DE RISC

Més de mil milions contra la pobresa

■ La Generalitat destinarà aquest any 1.066 milions d'euros a la lluita contra la pobresa, 241 més que durant el 2014. El pla, que posarà l'accent en les polítiques de prevenció de l'exclusió en la infantesa i l'adolescència, inclou 165 actuacions per fer front a situacions urgents. Segons la consellera de Benestar Social, Neus Munté, el Govern preveu incrementar aquest estiu el nombre de centres oberts per atendre

menors de famílies vulnerables i garantir que durant el període estival també rebin “una alimentació saludable i equilibrada”. Un 19,8% de la població catalana viu en situació de risc de pobresa, segons les últimes dades oficials, com es va reconèixer després de la reunió d'ahir del Consell Consultiu. La taxa creix fins al 27,6% en el cas dels menors de 18 anys. Una altra dada oficial il·lustra sobre la importància del

problema a Catalunya: un total de 421.325 persones van necessitar l'any passat rebre aliments, un 20,8% més que fa dos anys, segons la Taula de Distribució Solidària d'Aliments. Aquest organisme, impulsat per la Generalitat i integrat per empresaris del sector, entitats socials, ajuntaments i bancs d'aliments, es va constituir el 2012 per mirar d'optimitzar la coordinació de l'ajuda a les famílies necessitades.